

Bemærkninger til forslaget

Invalidepensionsloven er opbygget således, at der kan tilkendes 1 af 3 former for invalidepension:

Højeste invalidepension, der tilkendes, såfremt der skønnes ikke at være nogen erhvervsmulighed hos den person, der tilkendes invalidepension.

Mellemste invalidepension, der tilkendes, såfremt der skønnes at være en lille erhvervsmulighed til stede.

Og laveste invalidepension, der tilkendes, såfremt der skønnes at være delvis erhvervsmulighed til stede hos den pågældende.

Undersøgelser udført af socialforskningsinstituttet viser, at kun en ubetydelig del af dem, der modtager laveste invalidepension, er i stand til at udnytte denne erhvervsmulighed. Dette skyldes dels manglende arbejdsduelighed, dels manglende

jobtilbud.

Da laveste invalidepension er så lavt et beløb som ca. 1.400 kr. mdl., er det umuligt at klare sig for dette beløb.

Dette indebærer, at de, der tilkendes laveste invalidepension, må søge om ekstrahjælp via bistandsloven.

Dette fører til en dobbeltadministration, som forslagsstillerne mener overflødiggøres ved at afskaffe laveste invalidepension.

Laveste invalidepension tilkendes oftest kvinder, som må lade sig forsørge.

I en tid, hvor det bliver mere og mere almindeligt, at både kvinder og mænd har udearbejde og dermed begge er forsørgere for sig selv og eventuelle børn, er det ikke rimeligt at opretholde en invalidepension, der bygger på ikke eksisterende forudsætninger.